

عنوان مقاله:

بررسی آسیب پذیری آبخوان دشت بهبهان با استفاده از مدل DRASTIC

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس هیدرولیک ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی میرمهدی - کارشناس ارشد مهندسی سازه های آبی

محسن نژادרכابی - عضو باشگاه پژوهشگران جوان واحد بهبهان - کارشناس عمران دفتر فنی واحد به

خلاصه مقاله:

روند افزایش جمعیت و توسعه کشاورزی در بخش های مختلف باعث آلودگی منابع آب زیرزمینی و کاهش کیفیت این منابع شده و ادامه این روند کاهش شدید منابع قابل مصرف را به همراه خواهد داشت. منابع آب زیرزمینی دشت های خوزستان خصوصا دشت بهبهان نیز از این قاعده مستثنی نمی باشد. در این راستا ارزیابی پتانسیل آسیب پذیری آبخوان ها یکی از فاکتورهای مهم مدیریتی جهت پیشگیری از افزایش آلودگی در سال های آتی خواهد بود. در حال حاضر روش های مختلفی برای پتانسیل یابی آلودگی وجود دارد که یکی از این روش ها، روش DRASTIC است که در این تحقیق از این روش برای ارزیابی آسیب پذیری آبخوان دشت بهبهان استفاده شده است. هفت پارامتر مهم هیدرولوژیکی (عمق تا سطح ایستابی، تغذیه خالص، محیط خاک، توپوگرافی محیط غیر اشباع و هدایت هیدرولیکی) در روش DRASTIC ترکیب گردیده و از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) نیز برای ساختن نقشه آسیب پذیری با همپوشانی داده های هیدروژئولوژیکی موجود استفاده شده است. نتایج حاصل از روش DRASTIC نشان می دهد که حدود 4/15 درصد منطقه مورد مطالعه بدون خطر آلودگی، حدود 11/23 درصد آسیب پذیری خیلی کم، حدود 29/38 درصد دارای آسیب پذیری کم، حدود 23/68 درصد دارای آسیب پذیری متوسط، حدود 29/76 دارای آسیب پذیری متوسط تا زیاد و حدود 1/8 درصد آسیب پذیری زیاد می باشد.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری آبخوان، مدل DRASTIC، سطح ایستابی، دشت بهبهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/56122>

